

JESUS SOM HISTORIEFORTÆLLER

Ifølge evangelierne har Jesus opfattet sig selv som udstyret med fuldmagt fra Gud til at handle på hans vegne og vise Guds kærlighed til det syndige menneske. Når Jesus handler, som han gør, er det, fordi det er sådan, Gud vil det. Dette budskab formidler Jesus på flere måder, fx gennem de historier, han fortæller, som kaldes lignelser, dvs. billedtale.

Lignelser er en genre, som kendes fra både Det Gamle Testamente og den rabbiniske litteratur på Jesu tid. Det er ikke muligt at opstille en model, som alle Jesu lignelser følger, men i en analyse af en lignelse kan det være nyttigt at se efter følgende tre dele:

- indledning, som kan kaldes en ramme, hvor man får at vide, i hvilken kontekst lignelsen fortælles, dvs. anledningen til at Jesus fortæller lignelsen.
- sagdel fra det religiøse univers, fx drejer sagen sig ofte om Gudsriget.
- billeddel fra jøders hverdag på Jesu tid, fx en hyrde eller en vingårdsejer, som er to kendte jødiske metaforer (billeder) for Gud.

Billeddelen skal belyse og forklare sagdelen, men ofte får Jesu lignelser en drejning, der overrasker og provokerer, som da en vingårdsejer giver samme løn til alle, lige meget om arbejderne har slidt en hel dag eller bare en time

(Matthäusevangeliet 20,1-16). Med denne overraskende adfærd siges der ifølge lignelsen noget om forholdene i Gudsriget.

Niels Larsen Stevns
(1864-1941): *Jesus
helbreder en spe-
dalsk.*

Nadverritual i
Bethlehemskirken
på Nørrebro i
København

NADVER

Nadver betyder måltid, og evangelierne og andre nytestamentlige tekster beretter om et sidste måltid, som Jesus indtog sammen med sine disciple aftenen før sin død. Dette måltid, som er blevet til den kristne nadver, har sit udspring i det jødiske påskemåltid, som indtages til minde om jødernes udfrielse fra slaveriet i Egypten, sådan som det fortælles i 2. Mosebog 12. I denne kontekst foretog Jesus to rituelle handlinger, som omtolkede måltidets centrale elementer, nemlig brødet og vinen. Idet han brækker brødet i stykker, så alle kan få en del, siger han, at "dette er mit legeme", og den vin, som alle drikker af, benævner han "mit blod". Det jødiske påskemåltid omfortolkes, idet mytologien nu henviser til Jesu offer som en udfrielse af mennesket fra synd og død. Denne universelle udfrielse har også forbindelse til jødernes nationale udfrielse, da det bæger vin, som Jesus tager, netop er det bæger, der i det jødiske påskeritual kaldes for "frelsens og velsignelsens bæger". Ifølge to af de fire nytestamentlige tekster, der omtaler nadveren, knyttede Jesus følgende ord til dette bæger vin: "Dette bæger er den nye pagt ved mit blod, som udgydes for jer" (Lukasevangeliet 22,20). Nadveren er et pagtsmåltid mellem Jesus og hans tilhængere, men den nye pagt, der oprettes, er ikke bare en eller anden ny pagt, men den nye pagt, der står omtalt i Det Gamle Testamente hos profeten Jeremias 31,31. Også nadveren, som så mange af de andre ting, Jesus gjorde og sagde ifølge evangelierne, henter mening og indhold fra den jødiske kontekst i Det Nye Testamente.